

Ավետիք Իսահակյան

Ես գիտե՛մ, գիտե՛մ, որ կյանքիս շենքից

Ես գիտե՛մ, գիտե՛մ, որ կյանքիս շենքից
Խոր տառապանքն է ինձ բաժին ընկել,
Եվ թե՛ առանց վիշտ, և՛ թույն, և՛ թախիժ
Անկարելի է անհունը գրկել:

Թո՛ղ վիշտս լինի անեզր ու հավերժ,
Ես չեմ երկնչում դժխեմ տանջանքից.
Միայն թե մնա հավատս անեղծ
Թե՛ դեպի միտքը և թե՛ դեպի ինձ:

Եվ առագաստներս ես լայ՜ն կբանամ,
Կրլողամ վերև՝ հոսանքին ընդդեմ.
Այրված հոգուցս նո՛ր խոսքեր կըտամ,
Ինչպես բյուրեղներ, մաքո՛ւր ու վսե՛մ ...

1903